De ce a fost ascultată rugăciunea Fiului?

În zilele vieții Sale pământești, Domnul Isus aducea rugăciuni și cereri Tatălui. Nu le aducea în liniște, ci cu strigăte mari și cu lacrimi. Se ruga Celui care putea să-L izbăvească de la moarte. Și Tatăl L-a ascultat. Scriptura spune și de ce:

„El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte și fiind ascultat din pricina evlaviei Lui." (Evrei 5:7)

Din pricina evlaviei Lui. Cuvintele acestea deschid o taină pe care Scriptura o numește mare: „Și, fără îndoială, mare este taina evlaviei" (1 Timotei 3:16). Taina aceasta arată cum trăiesc cetățenii Împărăției lui Dumnezeu. Ei Îl privesc pe Domnul Isus cu un respect și o admirație atât de adânci, încât fac întocmai ce a făcut El.

Rugăciunea Fiului ridică o întrebare pentru fiecare dintre noi. Dacă El a fost ascultat din pricina evlaviei Lui, noi cum vom fi ascultați? Domnul Isus este modelul nostru, iar Cuvântul lui Dumnezeu ne spune să trăim cum a trăit El. Dacă El a fost evlavios, trebuie să fim și noi.

Dar ce era evlavia aceasta, din pricina căreia Tatăl L-a ascultat pe Fiul? Mulți cred că a fi evlavios înseamnă a fi pios, cucernic, scrupulos în cele ale religiei. Totuși e greu să-L vezi pe Domnul Isus, care Se ruga cu lacrimi, cucernic în sensul acesta. Dicționarul spune, în linii mari, că evlavia este respectul și admirația față de cineva care este mai presus de tine.

Numai că definiția nu ajunge. Oricine are un dicționar acasă o poate afla. Poți să o știi și să rămâi ca omul care are ochi, dar nu vede. Față de Dumnezeu, respectul și admirația au un chip limpede: înseamnă să păzești Cuvântul Lui. Așa a trăit Fiul care a fost ascultat.

Cum arăta respectul acesta în viața Lui? Domnul Isus Însuși a spus-o:

„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai." (Ioan 5:19)

Fiul Se uita la Tatăl și făcea întocmai cum făcea Tatăl. Nu era o formă de evlavie, ci evlavie adevărată: respect deplin și admirație deplină. Din pricina ei a fost ascultat când a strigat cu lacrimi. Ascultarea aceasta a trecut prin suferință:

„Măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice." (Evrei 5:8-9)

Fiul a ascultat întocmai de Tatăl. Acum mântuirea este pentru cei care, la rândul lor, Îl ascultă pe El. Evlavia nu este ceva ce ne facem singuri. Este evlavia pe care a avut-o Domnul Isus față de Tatăl, primită de noi și trăită față de El.

Lângă Fiul care face întocmai, Scriptura pune un alt fel de om. Despre oamenii din zilele din urmă scrie:

„Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.” (2 Timotei 3:5)

Forma aceasta se poate vedea chiar într-o cântare iubită: „Aș vrea, Isuse, să fiu ca Tine”. Când o cântăm, spunem că Îl admirăm și Îl respectăm pe Domnul Isus atât de mult, încât am vrea să fim ca El. Dar cântarea poate rămâne doar cântare. Câți au evlavia din pricina căreia Dumnezeu să-i asculte, așa cum L-a ascultat pe Fiul?

Oamenii cu formă de evlavie nu tăgăduiesc nimic cu gura. Spun: „Da, Dumnezeu e măreț, Dumnezeu face toate lucrurile.” Dar când Dumnezeu le spune „du-te și fă”, ei răspund: „Nu mă duc.” Aceasta înseamnă să tăgăduiești puterea evlaviei. Nu suntem evlavioși când spunem „nu mă duc”. Suntem evlavioși atunci când facem, așa cum Fiul făcea ce vedea la Tatăl.

Evlavia Domnului Isus este etalonul. El nu L-a ascultat pe Tatăl doar pe jumătate. Adevărata evlavie este un respect total, care Îl urmează pe Domnul Isus în totul, nu pe jumătate și nici în proporție de 90%. Dacă am călcat ceva din Cuvântul Lui, evlavia noastră este doar o formă de evlavie.

De ce este mare această taină și de ce ajung la ea atât de puțini? Pentru că în ea sunt două lucruri: respectul și admirația. Dacă nu-L admiri pe Domnul și lucrurile pe care le-a adus El, taina Împărăției lui Dumnezeu, și dacă nu ești atras de Tatăl, nu ai cum să fii evlavios. Iar fără practică, taina aceasta nu se înțelege niciodată și rămâne doar teorie.

Așa ne întoarcem la Fiul care S-a rugat cu strigăte și cu lacrimi și a fost ascultat. Taina evlaviei este chiar viața Lui: un respect și o admirație atât de adânci, încât faci întocmai ce a făcut El. Cine nu face cum a făcut Domnul Isus nu ajunge să cunoască evlavia adevărată, care duce în Împărăția lui Dumnezeu.

Nu te opri la cântarea „Aș vrea, Isuse, să fiu ca Tine”. Când Domnul îți spune „du-te și fă”, nu răspunde „nu mă duc”, ci fă întocmai, cum a făcut Fiul față de Tatăl. Domnul să ne ajute ca lucrul acesta să ni se întipărească în inimă, să-L adorăm pe Tatăl ceresc și să fim atrași de El.

Sursa: *De ce a fost ascultată rugăciunea Fiului?* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/de-ce-a-fost-ascultata-rugaciunea-fiului